

всичките офицери не тъй оптимистически погледнаха, когато се научиха по-послѣ за проектирания походъ.

Вечеръта късно, на 13-и Ноемврий, когато се каняхме да вечеряме, майоръ Чиляевъ, дружинния командиръ, получи писмо, на плика на което бѣше написано „екстренно“. Той на бързо распечата писмото, прочете го и слѣдъ това, като стана отъ масата и заповѣда на Бондаря — вѣстовоя си — да запали фенера, каза ни да го не чакаме за вечеря, и излѣзе.

Разбира се, ний всички сътнетърпѣніе чакахме връщащието на майоръ Чиляева и въ хиляди предположения се мѫчахме да отгатнемъ причината за това му „екстренно“ повикваніе. Най-послѣ слѣдъ дълго бавеніе у генерала, Чиляевъ се върна. Още отъ първия погледъ ний разбрахме, по изражението на очитъ му, че той се стараеше да покаже видъ, че не е имало нищо особено. На нашите же молби да ни каже за причината на екстренното му повикваніе въ щаба, той отговори:

— Поздравлявамъ ви, господа, съ походъ. На насъ възлагатъ „молодецкое дѣло“. Ний ще трѣбва още веднѣжъ да се покажемъ достойни за оказаното ни довѣрие.

При това Чиляевъ прие такъвъ сериозенъ видъ, отъ който ний разбрахме, че предъ насъ стои вече началникъ. Майоръ Чиляевъ, ако и да не ни каза на кждѣ ще вървимъ, никой отъ насъ, обаче, не се съмнѣваше, че генералъ Столѣтовъ, най-насѣтнѣ е успѣлъ да издѣйствува разрѣщение да нападне съ опълчението турската укрѣпена позиция при с. Шейново, или Лисата-Гора — това, което бѣше завѣтната мечта на генерала.

Това извѣстие за напушчанието Зелено-Дѣрво не съвсѣмъ зарадва офицеритѣ. Въ честитѣ бесѣди предъ здѣлгитѣ зимни нощи, не веднѣжъ сме разисквали въпроса за нападението на шейновския укрѣпенъ лагеръ, или на Лисата-Гора, и винаги сме дохождали до заключение, че да се предприеме такова движение и предъ такава мѣстностъ — Балкана — и то само съ опълчението, би значило да се жертвува цѣлото опълчение, безъ да се добие нѣкаква полза. Когато, обаче, Чиляевъ ни каза, че къмъ опълчението ще се приладе още и пѣхата, кавалерия и артилерия, ний всички се зарадвахме за настѫпле нието и за напушчанието на умразнитѣ колиби.

— Господа, къмъ опълчението ще бѫдатъ придадени два пѣхотни полка, една горска батарея, единъ казашки полкъ и